

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyilt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Mezőgazdaságunk.

A magyar mezőgazdaság multját főképp az jellemzi, hogy lehetőleg csekély teret fogott művelés alá, s a nagy sokaságu csordák számára annál több hagyatott meg avarnak.

A dédapák nemzeti alaptökéje a gulya volt, s vele együtt gyarapodott vagy fogyott az ország gazdagsága. A földnek csak annyiban volt becse, hogy a barmot táplálta. Gabnát saját szükségletre lehetett rajta természetni, de kivitelre semmit sem. A folyamok ugyanis nem voltak még hajókázhatók, mint mai nap, s ha tán kevesebb volt akkor a rossz út, mint ez idő szerint, oka csak abban rejthetett, hogy feneketlen földet egyáltalán nem barázdálta annyi út, melyek a szekeret csak bajba s nem a kitűzött helyre vitték. A földnek meg nem volt becse. Az ember nélküli pusztá századokkal ezelőtt még gulyát se növelt. Tulajdon létezett ugyan, de nem mindig tényleg, s valóságos használás, hanem csak azon jognál fogva, mely szerint a földes ur a föld használatától mást eltilthattott. Gazdagság a fekvő birtok nem volt, hanem csak a rajta legelő barom s a magyar ember nem alapalanul nevezi ezt is jószágnak.

A politikai események e tekintetben sem voltak befolyás nélkül. A barom veszedelmes jószág, mert az ellenség hatalmába ejtheti s aki akár fejedelmi vagyonnal bir is, de baromállományban, koldusbotra juthat, ha az ellen zsákmánnyá teszi gulyáit. Ellenben a föld és telekbe ruházott tőke nincs annyira kitéve az ellenrombolásainak, megállja a vihart, s ha lezajlott, eleven erővel munkálkodik megint.

A mi örökös háboruink azonban mások voltak. Gazdagságot a talajba fektetni még nem volt hálados, mert hiszen a talaj megszapordott termékét nem lehetett áruba bocsátani, hanem ha a rajta növelt gulyában. Oly országban, hol az ellenség nagyobb

ur volt, mint a benszülött a vagyon értékének nem annyira tartós beruházásokban, mint az élvezetben csakhamar értékesíthető jószágokban kellett nyilvánulnia.

Aki nem bizonyos a jövőbeli élvezet felől, nagy oka van, vagyonát a jelen élvezete kedvéért használnia. De nemcsak legjobban fizető áru volt a barom azon idő szerint, hanem egyuttal a közlő ellenség elől leg hamarabb biztonságba helyezhető.

De a magyar ember nem pusztan számításból volt marhatenyésztő, illetoleg akkor még csak pásztor, hanem szenvedélyből, veleszületett hajlamánál fogva, Európába pásztorként jött. A szabadság barátjának jobban tetszett a szabad, a korlátlan pusztá, mint a keskeny szántóföld, melynek minden talpalatját évről-évre be kellett vetnie, — aztán meg learatnia, a befogott tulokban se talált annyira gyönyörűséget, mintha jármatlan gulyája megszámlálhatatlan sorai közt legeltethette rajta szemát.

A legelő gazdagság nem munkára, tétlenségre növeli az embert. Nemcsak azért áldás a munkásság a népre nézve, hogy egyenesen gazdagságot alkot, hanem minthogy javak tarentése által új szükségleteket ébreszt, mely szükségletek megint mgsabbra csigázzák az ember erőfeszítését, s ujalb iparkodásra unszolják. Pedig áldásnak csak azaz élvezet vehető, mely munkából ered; az a gyümölcs, melyet a nép minden fáradság nélkül szakaszt a fáról, nem üdit, sem erőt nem ad, hanem puhit; az ilyen elv dobzodás s nem gazdasági élvezet, mely új alkotásra sarkalna.

Honunk két hibában szenved, melyek ugyan homlokegyenest látszanak ellenkezni, pedig édestestvérek: egyik a takarékosági ösztön hiánya, vagyis az elvhajhászat; a másik szükségletek nem léte.

Ha hazánk iparos állam volna, vagy ha ez nem is, a legelő, gazda-

ság helyett legalább egy kis nyomoruságos földmívelést üzött volna, nemzeti s gazdasági erői s képességei könnyebben, s nagyobb gyorsasággal indulnának fejlődésnek, mint így várható. A pusztá a hazának többet ártott, mint használt, testileg táplálta ugyan a népet, de gazdasági tekintetben elkényeztette, munkára s munkával együtt takarékoságra igen rosszul oktattván, szükségleteit nem ébresztette, iparkodását nem támogatta s művelődés felé haladtában lánczal vert lábaidra.

Kivándorlási szédelgők.

Hiába, az emberiség örökké hiszékeny, álmadozó marad, a melyet még a reménység halvány sugara is lebilincsel, megbűvöl. Mindig többre vágyik, magasabbra akar kuszni, zordonnak, áldatlannak találja azt az országot, a melyben él, s az uralkodó viszonyokat örökös járomnak, amelytől sohasem bir megszabadulni. Sóvárog valami boldogabb vidék után, amelyet csak hazug regékből ismer, fantáziájával megfűszerezi; és ime csábítja, hívja az ígérlet földére. A lélekben megérlelődik a terv, valami szólítja és marasztja is. Reménykedik és mégsem! Menne és nem mer! Titkos ösztöne marasztja, hogy hátha mégsem uralkodik ott a teljes boldogság, hátha néki lesz csak ott rossz sora, küzködik a vágygyal, a mely démoni erővel akarja lenyügözni. A helyzetét még sanyarubbnak találja, a sorsát rabszolga sorsnak; aranyra vágyódik, duslakodni akar a kincsben, a mérhetetlen gazdagságban.

A falat kenyér, amely munka után oly izletesnek, oly fölülmulthatatlan eledelnek tűnt föl neki: most keserűvé, gyűlöltté válik, mert akad hozzá pástétom, mert nem a gazdagság kenyere. És mi kell több, minthogy ily réveteg, ingadozó lélekbe szines, csalárd, ördögi beszéddel legyőzzék a félszet, dusjövédelmet ígervén neki felényi munkája után, mi kell több, minthogy alkalmas szószátyár egyének hamis példákra hivatkozva, ostromolják a hiszékeny elégedetleneket, a kik csak-

hamar törbe esnek, s odahagyják anyaföldjüket, amely, ha nem is Dárius-kincsét, de biztos életet, megélhetést adott nekik.

Odakünn aztán későn ébrednek a valóságra, későn sirják vissza az elhagyott szülőföldet. Két kezük munkáját éjjel-nappal kihasználják, azért a silány bérért, a mit konczul odavetnek nekik. A megfeszített, tulságosan kihasznált erő elernyed, kimerül, s akkor még kodusabb sors vár reá odakünn az idegenbe, a hol nincs puha fészke, hová pihenőre térjen.

Rideg valóra ébred, s fölismeri, hogy egy megtévedt élet volt az övé, hogy szívárványt hajszolt — alkonytig, s hogy mennél tovább üzte, annál halaványabb lőn. S megátkozta azt a pillanatot, a mikor az a kufár ügynök kivándorlásra csábitotta, amikor elszakította a hazai földtől, amelylyel szive gyermekkorától fogva egybeforrott.

Hiába minden rendelet, minden törvény, a mig a nép nem ébred öntudatán és balgán odadobja sorsát ez ügynökök kezébe, a mig lépre megy minden mézes-mázos ígéretnek, s a mig nem tanul okulni saját, vagy ritkán mások szerencsétlenségén. Ezen pióczákat, a kik a nemzet vérét szívják, ezeket kellene megsemmisíteni; a kik kanaánt ígérnek az egyszerű paraszt-embernek és valójában az életétől rabolják meg.

Mert nem lehet elég sűrűn figyelmeztetni a kivándorolni akarókat, hogy ne higgyenek a csábitó szónak, a pusztai ígéret immár megbabonázza őket. A nép óvása érdekében tesszük ez alábbit is közzé:

Egy volt budapesti, jelenleg dél-afrikai lakos, ajánlatot tett egy dél-afrikai bányaigazgatóságnak 30 ezer magyar munkás szállítása iránt.

A szállított munkásokért fejkenint szép összeget kötött ki magának azzal a megokolással, hogy egy magyar munkás annyit fog dolgozni, mint két bennszülött fekete, élelmezni pedig alig kell őket jobban a feketéknél.

Ebből látható, hogy milyen elvezérli a lélek-kufárokat, a kivándorlási ügynököket; ez világos képét mutatja annak a sorsnak, a mely a kivándorlókra odakünn vár.

Vigyázzatok magyarok! üzzétek el házatok küszöbéről azt, a ki idegenbe csábit titeket, mert a sanyarúság leszen ott földi sorsotok, mert ezerszer fogjátok megsiratni azt a pillanatot is, — a mikor bucsut mondatok anyátoknak, szülőföldeteknek!

Vegyések.

— Szülők a gyermekeik ellen. Az a folytonos garázdálkodás, melyet a mindszenti legények különösen vasár- és ünnepnapokon elkövetnek, nemcsak a hatóság, de a nagyközönség körében is óriási megbotránkozást

szült. Most pedig ezen virtuskodó legények szüleitől vettük a következő sorokat:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Engedje meg nekünk, szülőknek, hogy a mindszenti legények verekedéseire vonatkozólag néhány szót szóljunk.

Mi fiainknak rendtelenségeit megakadályozni képtelenek vagyunk, amennyiben a szülői fegyelem alól fiaink 15—16 éves korukban kikerülnek és pedig azért, mert már akkor önállóan keresik meg kenyerüket és ha mégis szülői fegyelem alatt akarjuk őket tartani, ott hagyja a szülői házat. Nézetünk szerint fiaink csak az esetben javulnának meg, ha a legkisebb kihágásért is-legsúlyosabb büntetést szabják ki rájuk. Megnyugvással olvastuk erre nézve tekintetes T a r y István főszolgabíró ur rendeletét és mi szülők örülnénk annak, ha sikerülne e garázdálkodó ifjonczokat megfékezni.

— Hidavatás. Csongrádvármegye, különösebben pedig Szentes és Csongrád városok népének egy nagyon régi, hő vágya: az, hogy a nyomoruságos, kezdetleges komp helyett állandó mű kösse össze a két testvér várost, a melyen a közlekedés — az időjárás viszontagságaitól függetlenül, mindenkor akadálytalanul bonyolulhasson le, — teljesedett be múlt pénteken, mikor a két város között a Tiszán épült, közúti és vasúti közlekedésre egyformán alkalmas, monumentális új hidat a forgalomnak átadták. Körülbelül két év előtt fogott hozzá a vállalkozó Zsigmond-czég a hidépítéshez és azt másfél évi szakadatlan munkája árán olyan rövid idő alatt fejezte be, amilyen rövid időn belül ilyen méretű hid hazánkban még soha nem épült. Négy-öt hónapja már, készen áll a hid, s hogy csak most adták át a forgalomnak, ennek oka az, hogy a hozzávezető uttest nem volt még műtűttá kiépítve. Most azonban ez is készen lett már és így az ünnepélyes hidavatást múlt csütörtökön megtarthaták a következő sorrenddel: Délelőtt 9 órakor a hivatalos hatósági személyek, élükön a kereskedelemügyi minisztérium kiküldöttjével gyülekeztek a vármegyeházánál, ahonnan az új tranzverzális műtszakasz közigazgatási bejárására indultak és délre Csongrádra érkeztek, ahol ebéd várta őket. Délután 2 órakor indultak vissza Csongrádról Szentesre az új hidhoz, amelyet akkor ádott meg egyházi szertartással Csongrád plébánosa: Porubszky József és amelynek ünnepies közforgalomba bocsátása is ugyanekkor volt. Esti fél 8 órakor pedig társas vacsora zárta be Szentesen a Petőfi-szállóban a hidavatás korszakos ünnepét.

— Főuri vadászat Pusztaszeren. Örgróf Pallavicini Sándor pusztaszeri birtokán múlt hétfőn kezdődött el az évente ott tartani szokott nagy hajtóvadászat, melyen a magyar és osztrák főuri világ számos tagja vett részt az idén is. Erre a vadászatra várták Miklós orosz nagyherceget, a czár nagybátyját is, akinek folyó hó 1-én kellett volna Pusztaszerre megérkeznie. Miklós orosz nagyherceg azonban — váratlanul közbejött körülmények miatt — az idén nem vehet részt a pusztaszeri vadászatokban és távolmaradását levélben tudatta a vengégszerető örgróffal.

— Halálozás. Özv. Kohn Adolfné urnőt súlyos csapás érte. Ugyanis folyó hó

1-én veje, Czukor Emil, ki jelenleg Budapesten tartózkodott családjával, hosszas szenvedés után elhunyt. Hült tetemeit Szentesre szállították és csütörtökön délelőtt temették el nagy részvét mellett. Az elhunytat családja és kiterjedt rokonsága gyászolja. Nyugodjék békében!

— Kifogott holttest. Folyó év augusztus 20-ikán történt, hogy Rác János polgártársunknak 6 éves Annuska nevű leánya fürdés közben a Tiszába fult. A gyermek holtteste azóta a Tiszában ugyanazon helyen, hol belefult, meg volt akadva, s csak folyó hó 2-án vetette fel a víz a felszínre. A kis holttestet a révészek kifogták s e hó 3-án temették el.

— Az időjárás deczemberben. Meteor a deczemberi időjárásról a következőket jelent: A kitörésekből keletkezett napfoltok oly óriási nagyságúak és oly nagy területen voltak szétszórva, hogy okt. 31-én azon erőhatás, mely ez óriási kráterekben kitört, Párisban táviró zavart, s több helyen északi fényt is idézett elő magnetikus hatásával. A foltok bár e hó közepe táján elfordultak tőlünk, viszsamaradt hatásai e kitöréseknek még mindig nem engedték a télies időnek beálltát, úgy hogy a hegyekben és az északibb megyékben kerülhetett gyengébb hóesés. Múlt hó 26-án fordult át az egyik nap foltcsoportnak egy kis maradványa hozzánk, de 27-én már megsemmisült ez is, a mit már 28-án megérzett légkörünk, amennyiben fagypontra körüli hőmérséklettel kellemetlen hideg szeles időt kapunk, mint a Napon történt ciklonos hatás következményét. Deczember hó csomópontjai 4—7—9—15—20—21—22—25—27-ikére esnek és a bolygó állásaiból kifolyólag a 9—21—22—27. hideg jellegűek, míg a többieknek enyhe tulajdonságuk van. Az egyik foltcsoportról már tudni, hogy megsemmisült, így az ezt környékező erőhatás ciklonos vagyis szeles hideg jellegű. A második szintén óriási folt 29-én fordult át hozzánk ugyanazon állapotban, mint elfordulásában volt, a mely már ekkor is tömörülni kezdett s ha most még jobban tömörül, úgy a foltcsoport sem fogja melegen befolyásolni deczember hó időjárását, úgy hogy azon hideg is e hónapban jöhet meg számunkra, ami nov. hóban csakis kis mértékben tudott érvényesülni, vagyis deczember valóságos téli hónapnak ígérkezik, mely maximumát karácsony körül éri el, az eddigi adatokból ítélve.

— Gazdátlan nyeremények. A legutóbb kiadott hivatalos kimutatás szerint a József sorsjegyeknél 16600 drb. olyan nyeremény van, a melyért még nem jelentkeztek, nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így elvülnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagyont pusztul el azért, mert a sorsjegyirtokosok nem elég gondosak és nem járatnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak, arra nézve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a járatása. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hírlap“, a melynek sorsolási melléklapját a Pénzügyi utmutató, a nagymélt. m. kir. belügyminiszter, mint teljesen megbízható szakközlönyt, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter mint szakértetlemmel és pontosan szerkesztett közlönyt hivatalosan ajánlott. A lap előfűtetői a januári számmal

ingyen megkapják a „Pénzügyi és Tözsdei Évkönyvet, a mely sok hasznos tudnivalón kívül tartalmazza kezdettől fogva az 1903. év végéig kihuzott, de kifizetés végett bemutatni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és záloglevelek hiteles kimutatását, úgy, hogy e könyvből bárki azonnal megláthatja ki van-e huzva, vagy nincs. A „Pénzügyi Hirlap“ előfizetési ára egy évre, a Pénzügyi Utmutatóval és a Pénzügyi és Tözsdei Évkönyvvel együtt 5 korona, a mely postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba, Budapest, VII., Kerepesi-ut 44. szám.

— Vörösmarty-Album. Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló“, mikor minden esztendőben, diszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza a nagy közönség szívéhez a nagy, örökbecsű irodalmi és művészi alkotásokat és azzal, hogy megösmerteti, egyúttal meg is szeretteteti a művészetet. Év-év után gyönyörű művészi ajándékokkal, ritka díszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit a „Pesti Napló“, ez a szó legnemesebb értelmében független, szabadelvű és szókimondó lap és most Vörösmartynak a Szózat, és a Vén cigány öserejű költőjének életrajzával egyebek legkiválóbb alkotását (Szózat, mást foglalja diszes abumba és adja karácsonyra ajándéknak. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alakjában és nagyságában készül és e tartalmas diszkönyvet 20 nagy több színben nyomott műmelléklet, továbbá 40—50 szöveggép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándéknak megkapja minden új előfizetője, aki egész éven át fél- vagy negyedévenként vagy havonként, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló“-ra.

CSARNOK.

KÜZDELEM AZ IGAZSÁGÉRT.

— Bűnügyi regény. —

E mondára való emlékezésnél égfelé meredezett az öreg néhány ősz hajszála; keresztet vetett és buzgón imádkozva gyorsabban sietett föl a lépcsőkön, mint ahogyan lejtött.

Bertovszky, a ki rejtekhelyén a poklok minden kinját szenvedte végig, attól a gondolattól, hogy itt megcsipik, kimondhatatlanul megijedt; azután meg azzal a szándékkal barátkozott meg, hogy a legvégső eszközhöz nyul, hogy el ne fogják.

Az öreg és a gonoszlevő szerencsére nem érték tetten; csak a sorsnak egy intése volt, hogy álljon meg a lejtőn, — Bertovszky azonban nem hallgatott erre az intésre.

Mintegy félóra mulhatott el azóta, hogy az öreg zavara következtében, Bertovszky félbeszakította munkáját, melyet most befejezni akar. Hamar felzárta a kulcs segítségével a nehéz vasajtót, mely élesen nyikorgott és felzavarta a házba nuralgó csöndet. Megijedve e váratlan zajtól Bertovszky meghökült és hallgatódzott; azonban csendben maradt minden, mint azelőtt; úgy látszott a szerencse mindenben kedvez a gonoszlevőnek.

Pillanat alatt felnyitotta most a vasajtó mögött levő faajtót és miután mind a két ajtót gondosan betette, a terem bensejében volt. Innen akadálytalanul lépett a nyitott ajtón át a főnök magánirodájába.

Bertovszky most éjjeli vándorlásának céljánál volt; csak előtte egy-két lépéssel állt a vasszekrény, mely azt az áldatlan ércet rejtette magában, a mi már annyi embert elvakított, bünbe és ramlásba sodort.

Bertovszky, a ki könnyű, pazar élethez volt szokva, nem akart lemondani erről az életről még akkor sem, a mikor a hozzávaló anyagi eszközöktől meg lett fosztva, s bárha kezdetben rendes és tevékeny életmódba fogott, úgy a csak nagy fáradsággal lenyűgözött szenvedélyek csakhamar fölülkerekedtek. A jáiékszenvedély és a független élethez való hajlandóság nagyon hamar elviselhetetlenné tették neki a kinnal-bajjal, sőt család és bün útján elnyert existenciát; akaratlanul dobta oda magát előbbi kalandor életmódjának és hogy az hová vezette, azt éppen az éjjel láhattuk.

Mostani tetének elkövetése alkalmával egy pillanattal gondolt tán arra, hogy milyen mélyen sülyedt; ámde lelkiismeretének e hangját erőlyesen elcsitotta. Erősen eltökélve lépett a pénzszekrényhez, hamarosan meggyújtotta a kis tolvajlámpát, s miután néhány különös alakulást vett ki a zsebéből, gyakorolt kézzel kinyitotta a nehéz vasajtót.

Idéges izgatottságtól remegő kézzel nyult a pénzhez, összeszedett bankjegyeket, aranyat és ezüstöt és hamarosan elrejtette zsebébe.

A legnehezebb, a betörés és a lopás, szerencsésen sikerült neki tehát; most még csak észrevétlenül el kellett menekülnie.

Miután még a pénzszekrényt gondosan elzárta és meggyőződött, hogy semmit sem hagyott ott, a mi elárulhatná, elhagyta az üzlethelyiséget, zajtalanul bezárta a vasajtót, reátette a vaspántokat és alig tíz percz múlva már az utcán volt.

A még röviddel ezelőtt tiszta ég teljesen beborult és sűrű hófelhők csomósodtak össze a messze láthatáron, míg jeges szél söpörte az utcákat és vad játékokat űzött a leszálló hópelyhekkel.

Bertovszky minderre nem figyelt; nem is érezte, hogy a szélvihar sűrű tömegben csapdossa arcába a hópihét és fekéte szakállát hófehérre varázsolja; tán még jól is esett ez neki az átélt izgalmak után.

— Megmentve! — kiáltott föl, megkönnyebbülten föllelegezve; most már az enyém lesz a szeretett lény, ha megtudja, hogy . . .

Nem fejezte be a mondatot.

— Bele kell egyeznie, — kezdé újból, s ha nem — úgy — nos, akkor az erőszak-tól sem fogok visszariadni.

Gyorsan járt az elhagyatott uton és csakhamar eltűnt az éj homályába.

* * *

Már világos nappal volt, a mikor Ede a nyugtalanul töltött éj után fölébredt. Egy pillantás, melyet a feje fölött lógó órára vetett, meggyőződöttette, hogy az az idő, amelyben máskor föl szokott kelni, rég elmúlt már, kilenczet mutatott az óra. Hamar felkelt és gyorsan fölöltözött. Alig készült el az öltözködéssel, halk kopogást hallott; az ajtóhoz lépett és kinyitotta. Az öreg Terka néki volt.

— Jó reggelt Ede ur! — mondá a szobába lépve és fiatal urát résztvevően szemügyre véve.

— Hogyan érzi magát? Jobban van már, jól aludt? Nem is gondolhatja, — folytatta csevegését, mennyire aggódtam önért az éjjel; be se hunytam a szemem s négy óra óta gyakran hallgatództam az ajtó előtt vajjon nyugodtan alszik-e?

— Köszönöm, Terka néni! — mondá Ede meghatottan; bárha keveset és rosszul aludtam, mégis jobban érzem már magam, mint tegnap este.

Ede friss és egészséges arczsine igazolta állítását és Terka elégedetten mosolygott, azután eltávozott, hogy ifjúrának elhozza kávéját.

Ezalatt Ede teljesen fölöltözött az elmenéshez és miután megitta kávéját jó kedvvel hagyta el otthonát, hogy szokott foglalkozásához fogjon, mivel az üzleti órák már megkezdődtek. Utközben még a tegnapi nap eseményeire gondolt, melyek sok gondot és egy álmatlan éjjelt okoztak neki és most örült, hogy a pénzt néhány percz múlva az őt megillető helyre teheti. Nem is sejtette, minő vészteljes vihar tornyosul feje fölött, s mily rettenetes csapással fog az reá sújtani.

Az üzleti helyiség elé érve, már ott találta Ede a két inast és Bodort, az öreg pénztári szolgát; Bodornak átadta az üzlet kulcsát és ez felnyitotta vele az ajtót.

Időközben megérkezett Kós ur, a könyvvezető is és mindjárt utána maga a főnök, mert pontosság volt legszigorubb elve Fehér urnak és azt alkalmazottaitól is megkövetelte.

Pont tíz órakor megjelent irodájába és miután nehéz arany chronometerjét az asztala fölött függő órával szokása szerint összehasonlította, az öreg Bodor kezéből átvette a megérkezett leveleket, amelyek elolvasásával foglalkozott azután.

Ma reggel se tért el Fehér ur a rendes szokásától; daczára, hogy egész éjjelen át utazott és csak reggel öt órakor érkezett meg a vasuton, mégis most, pont tíz órakor, asztala előtt állott, a megérkezett levelek elolvasásával foglalkozva. Körülbelül egy negyedóra mulhatott el, amikor Fehér ur hirtelen éles felkiáltást, s mindjárt utána tompa morajt hallott, mintha valami nehéz test a földre zuhant volna. Megijedve az üzletbe szaladt, ahonnan a zaj hallatszott s itt különös látvány tárult föl előtte.

Balfelől a sarokban feküdt Szekeresi Ede eszméletlenül a nyitott pénzszekrény előtt, körülötte Pál és Jancsi, a két inasgyerek és az öreg Bodor, akik segítségere siettek. Edét csakhamar a főnök magánirodájába vitték, a hol hidegvizzel eszméletre hozni igyekeztek.

Csak most vette észre Fehér ur, hogy Ede bal kezébe görcsösen szorit valami fekete tárgyat; a főnök most odatekintett, s észrevette, hogy az Ede pénztárczája. Óvatosan kivette kezéből és odatette íróasztalára.

Hősszabb idő telt bele, míg Ede felnyitotta szemeit és csodálkozva maga körül tekintve, úgy látszott, mintha fel nem tudná fogni helyzetét; ámde a nyelv is megtagadta szolgálatát és a mikor most főnöke kérdőleg tekintett reá, csak néma kézmozdulattal mutathatott abba az irányba, a melybe a pénzszekrény állt, s azután, e rövid megeröltetés után, ismét visszahanyatlott.

Fehér ur csaknem néma meglepetéssel követte Ede kézmozdulatának irányát, s a

mikor a nyitott pénzszekrény elé lépett, ijedten visszahökken — a szekrény egészen üres volt.

(Folyt. köv.)

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Van szerencsém
a n. é. közönség b.
tudomására hozni,
hogy a leg-
ujabb mintájú és
a legremekebb
kivitelű

Képes
lapok

megérkeztek és
nálam kaphatók.
A n. é. közönség
b. pártfogását
kérve, vagyok
kiváló tisztelettel

Weisz I.
könyv- és papirkereskedő.

A PESTI NAPLÓ KARÁCSONYI AJÁNDÉKA.

VÖRÖSMARTY-ALBUM.

A Pesti Napló, amely eddigé az Ember tragédiáját, Arany János balladait Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, A Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacpon általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fényvel és pompával aranyvásznon kemény kötésben

Vörösmarty-Albumot

ogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

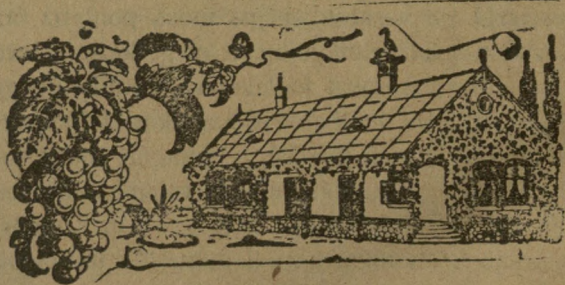
A „Vörösmarty-Album“ a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát, „Csongor“ és „Tündét“, Vörösmartynek e kedves drámai költeményét a „Szózat“-ot, a „Vén cigány“-t, „Szép Ilonkát“ és Vörösmartynek legkiválóbb művészi alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. 20 műmellékletben és számos szövegben nyomott képpel és illusztrációval. A „Vörösmarty-Album“ műmellékleteit a legjelesebb magyar festőművészek készítik. Mindannyiuk élén ott van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar történeti festő, aki a „Toldi“ című költeményt illusztrálja. Kortársa és barátja Madarász Viktor, a „Salamon“ című költeményhez készít festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő elsőrendű magyar művészek sorakoznak: Bihari Sándor, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kémény Jenő, Kernstock Károly, Krenner (Tardos) V., Magyar Mannheim Gusztáv, Nagy Sándor, Radóné, Hirsch Nell. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a „Vörösmarty-Albumot“, amelyek egész sereg magyar festő művészetét fogják a „Vörösmarty-Album“ keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomása lesz, a milyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A „Vörösmarty-Album“-ot megszerezhetik mindazok, a kik a „Pesti Napló“-ra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
2. akik fél évre fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további fél éven át előfizetőink lesznek,
3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszolgáltatása után kapják meg a „Vörösmarty-Album“-ot,
4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a „Vörösmarty-Album“-ot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály Albumot az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékot bírták, azok a „Vörösmarty-Album“-ot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A „Pesti Napló“ előfizetési ára: egész évre 28 k., fél évre 14 k., negyedévre 7 k., egy óra 2 k. 40 fill. Előfizetni mindenho 1-től és 15-től lehet.

Az 1904-ik évre szóló naptárak megérkeztek.

Szőlőlugast

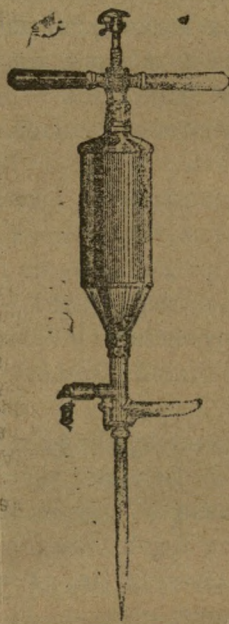
ültessünk minden ház mellé és
kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha meg nő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lúgasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem, s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legkevesebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is foglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen es bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelező-lapon tudatja.

Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

A szénkénegezési
idényre!

Legpontosabban adagoló, legegyszerűb
szerkezetű és legtartósabb
SZÉNKÉNEGFECSEKENDŐ
az

„EGYSZERÜSÉG“

Kosinszky Viktor igazgató
szabadalmazott szénkénegefecskeendője

Kizárólagos gyártása és eladása:

SCHOTTOLA ERNŐ
cégnél

Budapest, Andrásy-ut 2. szám.

A SZÉNKÉNEGFECSEKENDŐK ELLENŐRZÉSÉRE
SZOLGÁLÓ MÉROHENGER UGYANITT KAPHATÓ.
Bő ismertető leírást és utmutatást a gyéritő eljáráshoz
ingyen és bérmentve küldöm meg.